

РЕШЕНИЕ

№ 34279

гр. София, 20.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.09.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
София Тодорова

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7611** по описа за **2025** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. С Решение № 555/11.02.2025г., постановено по НАХД № 11392/2024г. по описа на Софийски районен съд, е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 23-4332-027095/08.11.2023г., издадено от началник група в ОПП – СДВР, с което на М. Д. П. за нарушение на чл.103 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ на основание чл.175, ал.1, т.4 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 4 месеца /пункт 1/, а за нарушение на чл.100, ал.1, т.2 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 лева /пункт 2/.

Решението е обжалвано от наказаното лице като с твърдение, че представлява порочен акт, моли да бъде отменено. Касаторът твърди, че не той, а негов приятел е управлявал процесното МПС като при спиране на буса и двамата слезли, но полицейските служители обвинили него, а възраженията им в тази насока не били взети предвид. Липсвало пълно и точно описание на нарушението като словесната част не съответствала на дадената правна квалификация, а проведеното съдебно следствие не установило по безспорен начин, че П. е имал качеството водач на МПС. Липсвали и мотиви защо е наложено наказание над средния размер. В съдебно заседание, редовно и своевременно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба, редовно и своевременно призован, не се явява и не изпраща представител. В писмен отговор мотивира съображения за неоснователност на касационната

жалба и липса на касационни отменителни основания. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че обжалваното решение е правилно и моли да бъде оставено в сила.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Видно от мотивите на обжалвания акт, решаващият съд е възприел изцяло фактическата обстановка, изложена в процесното НП – че на 02.06.2023г. П. като водач на товарен автомобил марка „М.“, модел „С. 413 ЦДИ“ с рег. [рег.номер на МПС] /бус/, движещ се с посока от Б. манастир към [улица], не се подчинил на подаден му звуков и светлинен сигнал и увеличил скоростта на движение като е спрял на [улица]. При извършената проверка не представил свидетелство за регистрация на процесното МПС. Съответно за така описаните нарушения били наложени посочените по-горе санкции. Процесното НП съдът е приел за издадено при отсъствие на процесуални нарушения и правилно приложение на материалния закон. Възражението на касатора, че не той, а негов приятел е управлявал МПС, е прието за неоснователно, тъй като АУАН е предявен на П. и подписан от него без възражения. По отношение размера на наложените наказания е посочил, че са налице данни за предходни влезли в сила наказателни постановления.

Решението е правилно.

Изводите на въззивната инстанция се споделят изцяло като съдът препраща към мотивите на решаващия съд на основание чл.221, ал.2, изр.2-ро АПК. Следва да се отбележи, че в касационната жалба са направени същите оплаквания, на които въззивната инстанция вече е отговорила. Твърдението, че не касаторът, а негов приятел е управлявал автомобила правилно съдът е посочил, че се опровергават от обстоятелството, че АУАН е подписан от П. без същият да е вписал възражения по установената фактическа обстановка. Няма подадено и писмено възражение в срока по чл.44, ал.1 ЗАНН. Поради това посоченото възражение следва да се счита единствено като част от защитната теза на нарушителя.

Нарушението, обратно на възражението в касационната жалба, е описано пълно и точно като дадената за него правна квалификация съответства на установеното. Разпоредбата на чл.103 ЗДвП предвижда, че при подаден сигнал за спиране от контролните органи водачът на пътно превозно средство е длъжен да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания. За неизпълнението на това задължение законът, в приложимата редакция, предвижда налагането на административно наказание лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца и глоба от 50 до 200 лв. Видно от приложената справка картон на водача, налице са множество предходни влезли в сила наказателни постановления за нарушения на правилата за движение по пътищата, поради което и налагането на по-леко наказание – в минималния предвиден размер, очевидно не би постигнало целта на административното наказване, обективизирана в чл.12 ЗАНН - да се предупреди и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред. Наказанието е определено съобразно разпоредбата на чл.27 ЗАНН, в предвидените от закона граници.

Що се касае до второто нарушение – това по чл.100, ал.1, т.2 ЗДвП, законът предвижда, че водачът на моторно превозно средство е длъжен да носи свидетелство за регистрация на

моторното превозно средство, което управлява и за тегленото от него ремарке. За неизпълнението на това задължение е предвидено налагането на административно наказание глоба във фиксиран размер от 10 лева /приложимата към нарушението редакция/, поради което и възражението досежно размера на наказанието е неотносимо.

По изложените съображения, поради липсата на сочените от касатора касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора, на ответника са дължими разноски за юрисконсултско възнаграждение. Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 555/11.02.2025г., постановено по НАХД № 11392/2024г. по описа на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА М. Д. П., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща разноски по производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.